

MEUWISSEN, Piet, studentenleider, ambtenaar (Hasselt 23 juni 1909 - Lubbeek 26 juni 1968). Zijn vader, prof. ir. Jules Meuwissen, was (in 1929-'30) rector van de Gentse universiteit; zijn moeder Jeanne Willems medestichtster van de christelijke sociale vrouwenwerken. Piet Meuwissen volgde de humaniora-afdeling van het St.-Lievensinstituut te Gent en het St.-Jozefscollege te Hasselt, waarna hij van 1929 tot '36 studeerde aan de Katholieke Universiteit te Leuven, waar hij in 1933 promoveerde tot landbouwingenieur en in 1936 het licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen behaalde en baccalaureus in de homistische wijsbegeerte werd. In 1936 werd hij particulier secretaris van Gustaaf Sap, minister van Landbouw. Daarna, in 1937, werd hij algemeen secretaris van de landbouwersorganisatie Boerenfront en hoofdredacteur van het gelijknamige weekblad. In de Tweede Wereldoorlog, in 1940, benoemde Emiel de Winter, secretaris-generaal van het departement van Landbouw, hem tot hoofd van de Nationale Landbouw- en Voedingscorporatie. Als zodanig organiseerde hij, in samenwerking met De Winter, de voedingsproductie en -distributie in België. Na de oorlog werd hij, op beschuldiging van „de politiek van de vijand te hebben bevorderd”, veroordeeld

tot vijf jaar hechtenis (gedeeltelijk veranderd in voorwaardelijke straf) en kreeg eerherstel op 3 juni 1964. Hij werkte als bedrijfsleider in de industrie; in 1962 werd hij directeur bij het Instituut voor Gemeentelijke Organisatie, Planning en Advies (IGOPA), dat in 1965 in de Gemeentedienst van België opging. Sinds 1967 was hij verbonden aan de redactie van het dagblad *De Standaard* te Brussel. Hij stierf, in de leeftijd van 59 jaar, aan de gevolgen van een auto-ongeluk. Hij was op 22 oktober 1936 gehuwd met Anna-Maria Ampe en had 5 kinderen.

De veelzijdige Piet Meuwissen, wiens grote theoretische en praktische kennis evenals zijn organisatorische talenten algemeen geprezen werden, niet het minst i.v.m. de voedselbevoorrading in de oorlog, was bij de Vlaamsgezinden ook zeer bekend als studentenleider. Hij speelde een belangrijke rol in het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studenten Verbond (AKVS) en in de Dietse studentenbeweging. Twee jaar lang, van 1932 tot '34, was hij voorzitter van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV) in Leuven, dat hij aan de ene kant opstelde voor de nieuwe maatschappelijke problematiek, maar aan de andere kant beschermde tegen politieke inlijving. Hij schreef geregeld in *Ons Leven* en in *Ons Levens Weekblad*. Hij werd in de studentenbeweging de woordvoerder van een nieuwe generatie Vlaams-nationalisten, die de zaken realistisch wilde zien. Zo werkte hij in de richting van de toenmalige katholieke partij. Op het zesde Katholiek Congres in Mechelen, in september 1936, voerde hij het woord. Meuwissen, die ook een der redacteurs was van de jongerenrubriek in het weekblad *Nieuw Vlaanderen*, betoogde op dat congres dat de jeugd afkerig was van de oude politieke formules, maar niet van de politiek. Haar denken werd volgens hem geleid door godsdienstige, nationale en sociale (corporatieve) motieven.

LITERATUUR : L. Claes, *In Memoriam*, in *De Standaard* (1 juli 1968); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, III-IV (1969).
GASTON DURNEZ